

מעגל הגינה של סבתא אלה

ורד שטמפר (מעובד)

בחרה והקלידה: אביגיל דובני

(פתיחה: נגינת קסילופון / חלילית)

היו היתה אשה זקנה, סבתא אלה,
אשר חיתה בבקתה עשויה עלים
ועשב.

הבקתה הייתה בנויה בצל עץ חרוב
שסוכך עליה ונתן לה צל וחרובים.

מחוץ לבקתה, סמוך לעץ החרוב
טיפחה סבתא אלה את גינתה.
שנים רבות לוותה סבתא את הצמחים
מצמיחה ועד קמילה.

מן הזרע אל הפרי, מן האדמה אל
השמיים - וחזרה אל האדמה.

בבוקר, כאשר קמה, יצאה סבתא
וברכה את היום החדש הנוולד:
"בוקר טוב לרוח הגדולה -
ממעמקי השמים נשמע את קולה.

בוקר טוב אמא אדמה -
לכל ילדיך את טובה ורחומה."

והנה הגיעה רותם, נכדתה של סבתא
אלה, לבקרה. אהבה רותם מאוד
לבקר את סבתה, לשמוע את
סיפוריה, לעבוד איתה בגינה וללמוד
ממנה על צמחי האדמה.

"בוקר טוב, אהובה" קראה סבתא
אלה, "באת ביום מאד מיוחד לגינה".
"בואי ונשב בצל החרוב ואספר לך".
התיישבו השתיים בצל עץ החרוב,
וסבתא אלה פתחה ואמרה:

"בימים בהם החורף השתנה והפך
לאביב. בימים בהם הכל היה ירוק
מסביב. חפרתי גומות באדמה
החומה, טמנתי בהן זרעים וכיסיתי
אותם בשמיכת אדמה רכה ועוטפת.
וחיכיתי.

לאחר הזריעה, חלק חשוב הוא
הציפיה. לחכות.
לבקש את הגשם להרות ...
להמתין בסבלנות, לקוות
ולבקש עזרה מחברינו, ישויות הטבע
הטובות.

תחילה הגיעו הגמדים שעזרו לזרעים
לשלוח שורשים רכים, מתנועעים אל
תוך האדמה. כך גדלו השורשים
ופילסו דרכם בין הרגבים הקשים.

(נגינה - קסילופון / חלילית)

ואז באו לעזור פיות האור. נוגעות
בכל עלעל תינוק, בכל גבעול.
צובעות את העלים בגווניים של ירוק.
עוזרות לצמחים לשלוח עלים
וגבעולים מעלה מעלה
עוזרות לצמחים להתמתח גבוה
ובשמש הטובה כמעט לנגוע.

ואז כשפיות האור נחו ממלאכתן,
הגיעו פיות הפרחים לעזור לכל צמח
קטן. כל אחת ניצן לוקחת, מיישרת
את עליו הצבעוניים בנחת, מטפלת
בניצנים שלאט לאט נפתחים,
והופכים לפרחים ססגוניים, ריחניים.
וכשהפרחים פרחו, באו לבקר
החרקים, הדבורים והפרפרים.
למצוץ צוף מהפרחים ולהתאבק
באבקנים."

ואני, סיפרה סבתא אלה, התבוננתי
עזרתי וטיפלתי. חיכיתי ימים ארוכים.
והנה, השתנו הפרחים והפכו לירקות.

הפיות המשיכו לעבוד ולעמול,
עוזרות לירקות לגדול.
צובעות את החצילים בסגול, את
התותים באדום, את החסות בירוק -
כל פרי וירק בצבע רענן ועמוק.
והצמחים היו מאושרים ...
הם התפתחו בעזרתם של כל-כך
הרבה חברים טובים!

ועכשיו נרד אל הגן וניראה איזה ירק
הבשיל ומוכן ונכין ממנו סלט מעודן.
"סבתא" שאלה רותם "תוכלי להכין לי
זר?". "אני רוצה להיות חגיגית ויפה
לקראת הסעודה".

סבתא קטפה ענף ארוך של יערה
שזרה עליו פרחים צבעוניים ועיטרה
בזר את ראשה של נכדתה.
ולשערה הצמידה סבתא פרח אפונה.
וכך, מקושטות וחגיגיות ירדו ביחד
לגינה.

(שיר)
הגינה שופעת... איזה שפע... כמה
טוב, ירקות יפים גדלו כאן לרוב!
כבר בתחילת הדרך הריחו ריח מתוק,
ריח תותי שדה שהבשילו.
רותם רצה אל צמחי התות מחפשת
בין העלים ומוצאת תותים בשלים,
קוטפת ומניחה בסל.
תודה צמחי תות. תודה.

הן נפרדות מן התותים ופוגשות את
הגזרים. שולפות מן האדמה את אלה
היפים והכתומים ומניחות את הגזרים
בסל. תודה גזרים. תודה.

סבתא ורותם מוסיפות גם חסות,
צנוניות ושאר ירקות. קוטפות
ואומרות תודה לכל הירקות הבשלים.
והירקות כולם שמחים ...
מבריקים בשמש עם עליהם הירוקים.

סבתא אלה ורותם מילאו את סלן,
ובדרכן חזרה שרו והודו לחברים:

(שיר)

הגינה שופעת... איזה שפע... כמה
טוב, ירקות יפים גדלו כאן לרוב!

תודה - לגשם, לחמה
תודה - לגמדים ולפיות
תודה - לכל החרקים
ולידיים העובדות

חזרו סבתא ורותם נכדתה לבקתה.
הכינו ביחד סלט נפלא ולקינחו עוגת
תותים מתוקה.
פרסו מפה לבנה והתישבו לסעודה.

כשהשמש החלה לשקוע סיימו סבתא
ורותם את הסעודה ורותם אמרה:
"איזה יום נפלא!"
תודה סבתא. תודה"

(שיר סיום)

הגינה שופעת... איזה שפע... כמה
טוב, ירקות יפים גדלו כאן לרוב!